

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משום דרב זביד גברא רבה הוא אפכיתו ליה לדינא עילויה?	אמר להו רב גמדה:									⋮		סד.
מיבעיא בעי לה רבא ולא פשיט.	האמר רב כהנא:									⋮		סד.
השתא דלא אתמר לא הכי ולא הכי, תפסה - לא מפקינן מינה, לא תפסה - לא יהבינן לה										⋮		סד.
ומשהינן לה תריסר ירחי שתא אגיטא, ובהנך תריסר ירחי שתא לית לה מזוני מבעל.										⋮		סד.
כותבין אגרת מרד על ארוסה, ואין כותבין אגרת מרד על שומרת יבם.	רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:									⋮		סד.
אחת לי ארוסה ונשואה, אפילו נדה, אפילו חולה, ואפילו שומרת יבם	מיתבי:									⋮		סד.
לא קשיא: כאן שתבע הוא, כאן שתבעה היא										!		סד.
תבע הוא - נזקקין לו, תבעה היא - אין נזקקין לה.	דאמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:									!		סד.
במאי אוקימתא להא דשמואל? בשתבעה היא, האי כותבין אגרת מרד על ארוסה, לארוסה מיבעי ליה,										⋮		סד.
הא לא קשיא, תני: לארוסה.										!		סד.
מאי שנא שומרת יבם דלא? דאמרינן לה זיל לא מפקדת, ארוסה נמי, נימא לה זיל לא מפקדת.										⋮		סד.
אלא בבאה מחמת טענה, דאמרה בעינא חוטרא לידא ומרה לקבורה										!		סד.
ה"נ שומרת יבם בבאה מחמת טענה										⋮		סד.
אלא אידי ואידי שתבע הוא, ולא קשיא: כאן לחלוץ, וכאן לייבם										!		סד.
תבע לחלוץ - נזקקין לו, תבע לייבם - אין נזקקין לו.	דאמר ר' פדת אמר ר' יוחנן:									!		סד.
מאי שנא לייבם דלא? דאמרינן ליה, זיל ונסיב איתתא אחריתי, לחלוץ נמי, נימא ליה זיל ונסיב איתתא אחריתי.										⋮		סד.
אלא דאמר כיון דאגיטא בי לא קא יהבו לי אחריתי										!		סד.
הכא נמי כיון דאגיטא בי לא קא יהבו לי אחריתי										⋮		סד.
אלא אידי ואידי שתבע לייבם, ולא קשיא: כאן כמשנה ראשונה, כאן כמשנה אחרונה,										!		סד.
מצות יבום קודמת למצות חליצה בראשונה שהיו מתכוונין לשום מצוה, עכשיו שאין מתכוונין לשום מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת למצות יבום.	דתנן:									!		סד.
עד מתי הוא פוחת וכו'.										!		סד.
מאי טרפעינן?										^		סד.
אסתירא.	רב ששת:									!		סד.
וכמה אסתירא?										^		סד.
פלגא דווזא.										!		סד.
שלשה טרפעינן שהן תשע מעין, מעה וחצי לכל יום.	תניא נמי הכי, ר' יהודה:									■		סד.
מאי שנא איהו דיהבינן ליה דשבת, ומאי שנא איהו דלא יהבינן לה דשבת?	רבי חייא בר יוסף לשמואל:									⋮		סד.
איהו דמיפחת קא פחית - לא מיחזי כשכר שבת, איהו דאוסופי קא מוספא - מיחזי כשכר שבת.	[שמואל]									!		סד.
מה בין מורד למורדת?	רבי חייא בר יוסף לשמואל:									⋮		סד.
צא ולמד משוק של זונות, מי שוכר את מי? דבר אחר: זה יצרו מבחוז, וזו יצרה מבפנים.	אמר ליה: [שמואל]									!		סד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ♪ שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
המשרה את אשתו על ידי שלישי - לא יפחות לה משני קבין חטין או מארבעה קבין שעורין.	[ת"ק]										◆	■			
לא פסק לה שעורין אלא ר' ישמעאל, שהיה סמוך לאדום.	רבי יוסי:										◆	■			
ונותן לה חצי קב קיטנית וחצי לוג שמן וקב גרוגרות או מנה דבילה, ואם אין לו - פוסק לעומתן פירות ממקום אחר												■			
ונותן לה מטה מפץ ומחצלת, ונותן לה כפה לראשה וחגור למתניה, ומנעלים ממועד למועד, וכלים של חמשים זוז משנה לשנה.												■			
ואין נותנין לה לא חדשים בימות החמה ולא שחקים בימות הגשמים, אלא נותן לה כלים של חמשים זוז בימות הגשמים, והיא מתכסה בבלאותיהן בימות החמה, והשחקים שלה.												■			
נותן לה מעה כסף לצורכה. ואוכלת עמו מילי שבת לילי שבת.												■			
ואם אין נותן לה מעה כסף לצורכה - מעשה ידיה שלה.											◆	■			
ומה היא עושה לו? משקל חמש סלעים שתי ביהודה שהן עשר סלעים בגליל, או משקל עשר סלעים ערב ביהודה שהן עשרים סלעים בגליל.											◆	■			
ואם היתה מניקה - פוחתין לה ממעשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה.											◆	■			
במה דברים אמורים - בעני שבישראל, אבל במכובד הכל לפי כבודו.												◆	■		
מני מתניתין? לא רבי יוחנן בן ברוקא, ולא ר"ש											◆	♠			
וכמה שיעורו? מזון שתי סעודות לכל אחד ואחד, מזונו לחול ולא לשבת, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]										◆	■	♠		
לשבת ולא לחול	רבי יהודה:										◆	■	♠		
וזה מתכוונין להקל												■	♠		
ככר הלקוח בפונדיון מארבע סאין לסלע	ר' יוחנן בן ברוקא:										◆	■	♠		
שתי ידות לככר משלש ככרות לקב, חציה לבית המנוגע, וחציה חציה לפסול את הגוייה, וחציה חציה חציה לקבל טומאת אוכלין	רבי שמעון:										◆	■	♠		
מני?												^	♠		
אי רבי יוחנן בן ברוקא												!	♠		
תמני הויין											♠	♠			
ואי ר"ש												!	♠		
תמני סרי הויין											♠	♠			
לעולם ר' יוחנן בן ברוקא												!	◆		
צא מהן שלישי לחנווני	וכדאמר רב חסדא:											■	!	◆	
הכא נמי אייתי תילתא שדי עלייהו.													!		
אכתי תרתי סרי הויין												♠	◆		
אוכלת עמו לילי שבת.													!	◆	
הניחא למאן דאמר אכילה ממש, אלא למאן דאמר אכילה - תשמיש, מאי איכא למימר?												♠	◆		
ועוד, תליסר הויין												♠	◆		
צא מהן מחצה לחנווני	אלא כדאמר רב חסדא:												■	!	◆
ה"נ אתיא פלגא ושדי עלייהו.														!	

disputants-חולקים ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator										
כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קשיא דרב חסדא אדרב חסדא										◊	◊	:טו
לא קשיא: הא באתרא דיהבי ציבי, הא באתרא דלא יהבי ציבי.										!	◊	:טו
אי הכי, שיתסרי הויין										◊	◊	:טו
כמאן? כרבי חידקא										◊	◊	:טו
ארבע סעודות חייב אדם לאכול בשבת?	דאמר: [רבי חידקא]									◊	◊	:טו
אפילו תימא רבנן, דל חדא לארחי ופרחי.										!	◊	:טו
השתא דאתית להכי, אפילו תימא ר' שמעון, לרבנן - דל תלת לארחי ופרחי, לרבי חידקא - דל תרתי לארחי ופרחי.										■	◊	:טו
לא פסק שעורין וכו'.	רבי יוסי:										■	< :טו
אלא באדום הוא דאכלין שעורים, בכלי עלמא לא אכלי?										◊	■	:טו
ה"ק: לא פסק שעורים כפלים בחטין אלא רבי ישמעאל, שהיה סמוך לאדום, מפני ששעורין אדומיות רעות הן.											■	:טו
ונותן לה חצי קב קיטנית.											■	< :טו
ואילו יין לא קתני											■	:טו
מסייע ליה לר' אלעזר											■	:טו